PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
SITGES
Número solt. 0'15 ptes.
Trimestre. . . 1'50 »
ESPANYA
Any . . . . 7 ptes.
AMERICA
Any . . 2'50 pesos (or)
=
ANUNCIS,
ESQUELES, REMESOS
I RECLAMS
a preus convencionals.

BALUARD DE SITGES

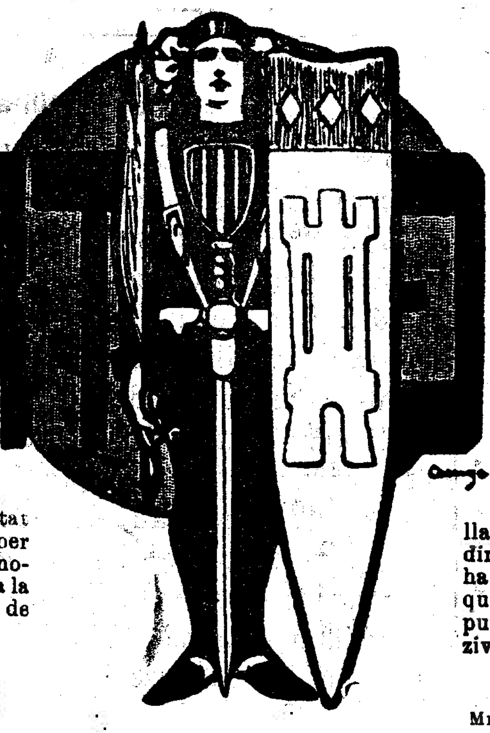

REDACCIÓN
I
ADMINISTRACIÓ:
CARRER
DE LES PARELLADAS,
NÚMERO 9.
Telefon n.° 357
=
Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors.
=
No 's retornen els originals.

> Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l' unitat d' Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l' autonomia i espontanietat socials, la de l' universalitat que porta a la constitució de potencies mondials, se resolen en una fórmula de armonía qu' és la FEDERACIO ESPANYOLA.
>
> E. PRAT DE LA RIBA
>
> «La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII El Nacionalism politic».)

> Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessan amb els obstacles i cauen dins el fanc de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l' atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferments i l' essencia de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de zivilització i cultura d' un país.
>
> LA JOVENTUT NACIONALISTA
>
> Mnifest convidant al primer Congrés dern Municipal).

Any XVI — Sitges, 16 de Desembre de 1916 — Núm. 793

Nou producte americá — EVER-CLEAN — Nou producte americá

EVER-CLEAN, que significa **sempre net**, és el producte per excelencia pera conservar d'una manera impecable tots els objectes en us, **mobles, portes, vidres, metalls de totes classes, platería, miralls, mármols, cuiros, etc.** Especial per a **carrocerías**. Fa desapareixe tota mena de grasses i no taca les pintures, puig no conté càustic ni àcid. Caixa de 250 grams, 1'25 pes. Es ven en tots els principals establiments de la vila.

GRAN FABRICA DE
espardenyes cordes i fils
de totes classes
Magatzem de primeres materies pera la
fabricació de Cordería i Espardenyería
ISIDRO MARTORELL GOMIS
Suc. de Vda. Ramón Claramunt : antiga Casa FRANGAS
Alt, 5 - VENDRELL - Tel. 77

ACUEDUCTO VILLANOVÉS

Desde el 1.° de Julio del corriente año regirá para el arriendo de agua por volumen fijo en la Segunda sección (Sitges, San Pedro de Ribas y sus términos municipales) la siguiente tarifa:

Por medio metro cúbico de agua cada veinticuatro horas, Ptas. 60 al año;
Por un metro cúbico de agua cada veinticuatro horas, Ptas. 120 al año.

En toda su red de distribución, las obras y materiales necesarios para instalar las tomas, ramales y aparatos de aforo las llevará a cabo y las facilitará **gratuitamente** *la Empresa.*

Villanueva y Geltrú, Mayo de 1916.—LA EMPRESA.

Sastrería - MARCET
SITGES
— TALL ELEGANT I D' ÚLTIMA MODA —
PROMTITUT :: PERFECCIÓ
— UNA VISITA I 'N SORTIREU SATISFETS —
Carrer de Sant Pau, núm. 19

Acueducto del Príncipe Alfonso
Herederos de Soler y C.ª

Aquesta Societat, a l' objecte de conmemorar la portada d' aygües a n' aquesta vila, ha acordat **colocar GRATUITAMENT les instalacions d' aygua potable** *(apparatos d' aforo, preses, ramals i colocació) fins a la entrada dels inmobles, a partir d' aquesta data fins el 30 de Mars de l' any prop-vinent.*

Al mateix temps, cedint a les peticions de varis veins d' aquesta vila, admeterá arriendos al tipo unitario de **metro cúbico**, *sin perjuicio de continuar admitiendo también arriendos al tipo de pluma.*

TARIFA

Por medio metro cúbico de agua cada veinticuatro horas . . . . **Ptas. 45** al **año.**
Por un metro cúbico de agua cada veinticuatro horas . . . . **Ptas. 90** al **año.**

Villanueva y Geltrú, Diciembre de 1916.—**La Gerencia.**

Fragments retroactius

Quién a hierro mata...

Des de l'oposició ès cosa fàcil criticar i presentar esmenes als propòsits de la majoria, però quan se té la responsabilitat de l'administració i amb ella del govern local, els més insolvents i radicals es tornen conservadors. Aixís succeeix amb l'actual majoría, filla de la c... de Novembre.

Aquets faritzeus que amb alardos de redemptors protestaven de tot lo que es proposava fer la majoría, ara no tant sols practiquen aquell sistema d'administració tan furiosament combatut, sinó que, exercint de dictadors i explotadors del poble, s'empenyen en crear nous impostos, alguns d'ells contra tota llegislació i equitat, com són les quotes per vigilancia nocturna i sobre ganancies de l'estiueig.

La explicació teòrica, segons élls, ès ben senzilla: consisteix en que el bon propietari dongui una part de la renta sanejada de les seves finques urbanes, el poruc comerciant cedeixi voluntariament un tant per cent de les seves ganancies, el pacífic industrial calculi un remanent d'utilitat sobre els articles de la seva manufactura, els desinteressats negociants donguin una prima adequada a la importancia de les seves transaccions, els professionals una quota tarifada sobre els seus honoraris, etc., etc.., per a que tota la recaudació vagi a nodrir la caixa municipal, però no baix l'impuls d'una voluntaria acció colectiva, sinó per la raó de la forsa o l'abús irritant dels que es creuen amb el dret d'imposar el seu criteri com principal argument per a demanar a son capritxo els quartos dels seus administrats, i quan aquèsts protesten del procediment o es neguen a secundar la patriòtica obra financiera, se'ls moteja de "perturbadores del progresivo porvenir de Sitges", "mal avenidos con la tranquilidad ciudadana y contrarios a todo porvenir local."

No podem compendre quina moral sustenten aquets senyors de l'actual majoría que responen als noms de Mitjans, Llauradó i Carbonell Company, quins des de la oposició habien proferit tota classe de dicteris contra la majoría amb motiu del tan nomenat recàrrec del *vint per cent* sobre articles de consúm, i ara élls no han proposat com era d'esperar entre persones series i conseqüents que tenen plena convicció i sinceritat, la supressió al menys d'aquell recàrreg, segons paraules d'ells, innecessari, injust, vergonyós.

Aquests senyors tan altruistes, tan esforsats paladins *pro-poble*, tan convensuts de que era una vergonya posar el vint per cent de recàrreg sobre consums, tan compromesos a defensar les classes obreres que amb aquest odiós impost són les més perjudicades, aquets senyors que feien propaganda electoral a base de lliverar classes oprimides, de protecció a la industria, comerç, marinería, agricultura, han contribuit a fer un pressupost amb més impostos

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

que mai, sense suprimir aquell repugnant *vint per cent* del què en Mitjans va dir-ne pestes. En Simón Llauradó va dir que proposava la supresió amb l'arrelada convicció de que afavoría els interessos del poble cansat de tants impostos, i el socialero en Josep Carbonell Company va protestar devant del poble.

Si ells han fet lo mateix que els altres, resulta que tota aquella campanya, totes aquelles estridencies, tots aquells planys de moralitat, totes aquelles energíes redemptores, tots aquells atacs calumniosos per a captivar la atenció de certs elements incautes, era una indigna farsa d'oposició sistemàtica feta a les ordres del quefe i que deixa en molt mal lloc la dignitat dels quí varen prestar-se a ser instruments del que per soberbia i despit ha trevallat contra les administracions honrades, des de 1904 al 1915, i per lo tant contra els verdaders interessos del poble.

Si aquets senyors fossin prou serios i tinguessin prou independencia d'acció, haurien protestat, com feien avans, de que subsisteixi el tan recriminat *vint per cent*, com també haurien rebutjat molts papers tristos a que s'han vist obligats a fer per disciplina o per falta de caràcter o per rebecaría fantasiosa.

Fets aquets curts comentaris seguim copiant quelcom de les moltes barbaritats estampades en la Gazeta julianera.

Del 17 de Desembre de 1912:

"Confeccionado con las mismas garrafales ilegalidades que han caracterizado a los de anteriores períodos, su examen produce náuseas a cuantos consideramos el presupuesto de un pueblo como compendio de las aspiraciones progresivas de quienes están llamados a administrar sus intereses; todo resulta rudimentario en el trabajo financiero para 1912: limítase éste a estrujar al contribuyente, a esquilmar al consumidor con los recargos máximos y a calcular los ingresos con la mira exclusiva de garantir el pago de haberes, de asegurar al Estado, la Provincia y el Partido el abono de los impuestos, de los contingentes y de las cuotas carcelarias, así como de cumplir las obligaciones municipales más rudimentarias."

Què tal aquest paragraf, ¿veritat que no té desperdici?

Seguim copiant de la mateixa publicació, edició del 15 de Septembre de 1912. (Ressenya de la sessió del 12):

"Las principales extralimitaciones mencionadas por el señor Juliá, consisten: En conservar el recargo de un ciento veinte por ciento sobre los artículos de consumo, estipulando para los vinos el de cien por ciento cuando esta última especie no puede ser gravada en Sitges con uno superior al 33 o/o de la tarifa a causa de cobrarse aquí desde muchos años el derecho de 4 pesetas por carga de vino, sin olvidar que el nuevo recargo especial de veinte por ciento sobre otras especies debe aplicarse forzosamente a disminuir más aún el de los vinos."

De la mateixa fulla del 20 de Octubre de 1912:

"Respecto a la aplicación de tarifas, propusieron los señores Juliá y Mitjans se modificaran en el sentido de suprimir el recargo del veinte por ciento establecido desde 1911 y reducir al 33 o/o el municipal sobre vinos por ser el máximo que legalmente puede imponerse a esta villa."

Ja ho veu-en; el propi senyor Juliá i son company de minoría *rematxen el clau*, i ara han fet tot lo contrari de lo que reclamaven per afavorir, segons deien, al veinat.

De manera que, si lo que deien era veritat, ara són ells els "que producen náuseas, estrujan al contribuyente y esquilman al consumidor" perque en lloc de suprimir impostos n'han creat de nous i en lloc d'estudiar economíes han fet créixer els gastos, amb la particularitat de que les innovacions del presupost per a 1917 està plagades de verdaderes ilegalitats garrafals, quin plan econòmic va precedit d'una Memoria en la que son autor demostra haber perdut la memoria i altres cualitats indispensables per a sortir del compromís airosament.

El nostre objecte no ès avui fer crítica sobre l'esmentat trevall i com a prova de que n'ès molt desastrós direm solament que les seves enormitats de concepte i detall han motivat protestes i rialles iròniques dels que saben pensar per compte propi.

Algunes vegades pensant amb els alardes d'aquesta gent, ens havia entrat el dubte de si parlaven en serio i si al fer els nous presupostos hi trovaríem quelcom de conseqüencia, serietat i bon acert, plantejant problemes ben estudiats i arbitrant recursos legals per a portar-los a bon terme, però ens hem convensut de que són una colla de falsaires destorbadors de la bona marxa administrativa de Sitges i de què no estàn càpacitats per a cumplir les promeses del seu programa electoral.

Especialment les classes trevalladores poden veure ja la protecció que han de rebre dels actuals governants locals.

Moltes promeses i rès positiu com no sigui aumenťs de pagos i continuació de totes les odioses gabeles.

A.

* * *

Actualitats

Per a quan mani

Cal fer el cap viu, tenir la pell adobada i estar preparats per a quan el regidor socio-listo-absolutista-dimitista, li toqui altra vegada en sòrt la primera *vara*, perque el seu rigor no tindrà comparació amb el del inquisidor Torquemada, que va expulsar a tots els jueus d'Espanya; i en previsió d'aquesta calamitat imminent que amenassa als empleats de l'oficina, els hi aconcellaríem que es fessin *obrers*, perquè així, amparats i protegits per les lleis que regulen *las demasías y abusos patronales*, no'ls podrien treure de punta en blanc, i podrien, quan menys, cobrar la mesada sencera i qui sab si quelcom més.

Inconsutilitat

No sabem còm refutar la *salida* i convincent argumentació de la llarga i *brillantissima prosa* casulana que *don Comité de Convulsió*... ha engegat an els sitgetans per procediment mecànic, posant-los en antecedents d'un sens fí d'insubtancialitats que es volen relacionar amb els pressupostos per el vinent any de 1917.

Perque, trist ès de dir-ho, senyors: tanta pompositat literaria; tant rutilant peroració, i tan devassall de florida fraseología, es concentra en un punt determinat, com si diguessim, el *clou de la actualitat*, que són els *calés*.

I vagi una observació: ¿per què no es fan efectives les penyores que devien haver-se imposat a la Companyía concessionaria del enllumenat públic per faltes en aquest servei, previstes en el contracte i que pujen a unes quantes centes pessetes? Ademés, les *canongíes* escassejen i ès natural que'ls que no les tinguin espeteguin quan se'ls hi vol tocar la part més sensible.

Tres mil pessetes l'any fan molts cèntims i no's troben aixís com aixís.

Menys titols i...

Transcribim:

"Sepan nuestros lectores que fundamentado en escrúpulos de leguleyo, se ha recurrido contra la adjudicación de la subasta para construir en el sector oriental la red de cloacas, etc..."

Has fet tart, perque nosaltres fa díes que vàrem fer saber a *los lectores en general*, amb proves que no admeten cap dubte, la ilegalitat de la subasta de referencia, no creguent que hagi portat al convenciment de *los lectores* de que el recurs d'alsada demanant el respecte a la llei obeeixi a *escrúpulos de leguleyo*. Tot quant se fa en aquella casa, en lo que per ara trascendeix al públic, guarda la mateixa relació.

Hi han advocats que no servirien ni per porters.

Tot per la menjadora

"....en vista de lo cual ha de sostener que, muchos de los firmantes de reclamaciones se le han acercado lamentando el engaño de que se les ha hecho víctimas...."

I això segurament devía esser dit i repetit amb entonació melodramàtica, perque ¿còm el *pueblo soberano, ávido de emociones*, donès crèdit a una tendenciosa asseveració que no havía de trovar rèplica an aquells moments? No ès més que una altra trapassería, perque els que varen recullir les firmes que figuren al peu de la instancia, encara no saben res d'aquest suposat arrepentiment.

¡Farsa i sempre farsa, l'engany continuat per poder anar tirant!

Les afirmacions més concluients són les que porten les proves anexes; tot lo demés ès una burda comedia, Procopio.

Tot ès lícit enfront de les garrofes fraternals, i la major part del poble *convulsionista* no ès més que una *criatura* que es deixa enganyar fàcilment pels explotadors de la seva inconciencia.

Malesa infantil

Senyor Arcalde: ens sangrarem en salut perque la pregunta que vos anem a fer deurà córrer la mateixa sórt que totes quantes vos hem fet; ès clar; com que som uns impertinents i vós un aixerit, deveu pensar que el callar ès *sabiesa*; però amb tot i això hem d'insistir en preguntar-vos per què no s'ha notificat an els que presentaren la solicitut a la Junta Municipal de Vocals Associats, celebrada el día 5, contra determinats arbitris ilegals del Pressupost per a 1917, el resultat de la seva demanda. Com tot lo que fem no ès sistemàtic, sinó fonamentat, hem de tornar a fer ús de la L. M. que en l'article 171 díu al seu final:

"...contados desde la notificación administrativa o en su defecto desde la publicación del acuerdo."

Lo de sempre: anar-se fent el distret per veure si es bada i passa el plas; que per aquets contrafurs no trenquen cap òs.

Se'n pod ser, peró no tant

Cal convenir, Simonet, que s'en pot ser, però no tant; perque hi ha *ensopegades* (diguem-ho aixís perque no'ns diguin *groseros*) que encara que no tinguin la importancia d'altres que no arriven a la compreneió d'aquets que refíen que'ls hi heu de portar un Paradís en breu plas, no per això deixèn de tenir significació perque demostra que tot va com Deu vol a la Casa Gran, que tothom mana i ningú sab què fa i si nó proves: en el nombre del 28 d'Octubre passat, al comentar la ordre de l'Arcaldía manant complir a *raja-tabla* la llei del descans dominical, férem l'advertencia de que en l'article 20 de la expressada llei hi ha un paragraf que díu: «Las pastelerías, confiteríes i reposterías, podràn fabricar solo hasta las once, y vender durante todo el día, sólo los artículos de su especial fabricación"; doncs bé, amb aquesta claretat que no's presta a errades interpretacions, qual-se-bulla, el més inútil del poble, al tenir coneixement d'aquesta excepció hauría modificat l'ordre de tancament, fent an els amos de pastissería les observacions necessaries. Peró nò; s'ha volgut persistir en la barrabassada, i d'ordre superior ha sigut imposat el cumpliment de la llei segons resa una comunicació de l'Arcaldía de data 9 del actual, passada an els amos d'establiment d'aquest comers, la que copiada textualment díu aixís: "La Junta local de Reformas Sociales en su sesión del día 7 del corriente, acordó, en vista del informe emitido por el Instituto, que las confiterías pueden vender durante todo el domingo, pero solo los artículos de su especial fabricación, sin que se les consienta expender vino ni bebidas alcohólicas, etc., etc."

Repetim-ho novament, a veure si serveix d'esmena. Se'n pod ser, però no tant, perqué n'hi han que formen part de la Junta de Reformes Socials des de l'implantació d'aquesta llei, l'Abril de 1905, i encara l'ignoren. Amb onze anys, no han tingut temps de conèixer-la, a pesar d'esser els que més burxen per fer-la complir an els altres.

Mut xerraire

Ens ha fet riure llegir: "levantándose don X para dirijir su autorizada palabra al pueblo ponderando la nueva fiesta en la progresiva historia de... Jaujá, etc., etc., etc."

Segons testimoni del poble allà congregat, el senyor don X, amb veu de llebra costipada va llegir un trevall que ningú va poguer entendre a quatre metros de distancia.

Resulta, doncs, que'l bombo de la autoritzada paraula té tot el sentir d'una rifada al bon senyor que per compromís va donar una audició fonogràfica, ja que per manca de facilitat de paraula no pogué fer una feina més lluída. Per molts anys!

Al menys el Noi de Tona recita de memoria, i això sempre té algún mèrit, encare que la seva veu no tingui *eco* per a posar-lo en ridícol amb alabances inmerescudes per a després fer-li pagar el gasto.

La vanitat ès el distintíu dels tontos.

* * *

Del sevei militar

Circular important

En vista de les moltes consultes fetes al Ministeri de la Guerra pels Capitans Generals de les regions i districtes, sobre les faltes en que han incorregut els individuus que han deixat de passar la revista anyal i per unificar quantes disposicions es relacionin en lo mateix, el Ministre de la Guerra ha dictat una R. O. circular amb data 6 del corrent, publicat en la *Gaceta de Madrid* del día 8, de quina extractem lo següent perque sigui conegut de tots els qui afecti aquesta llei en la qual se disposa:

Que ès obligació de tots els individuus subgectes al servei militar, perteneixents al reempläs de 1911 i anteriors, passar la revista anyal en els mesos de Novembre i Desembre tant si pertanyen a les situacions de reserva activa o amb llicencia, segona reserva, minyons en dipósit, com exceptuats, curts de talla, redimits i excedents de cupu, compresos en la llei de 21 d'Agost de 1896, i recrutes en caixa, primera i segona situació, reserva i reserva territorial. Els individuus perteneixents al reemplas de 1911 i anteriors, fins que tinguin la llicencia absoluta, passaràn la revista anyal en l'època previnguda, tinguent d'estar, els que deixin de passar-la o cambiin de residencia sens autorització, presents a files un mes per cada una de les que faltin, fins a quatre mesos, que com a màxim de temps se'ls obligarà a servir, com a castic a la falta o faltes comeses, podent, si aixís ho volen, obtar per abonar les multes establertes per aquets cassos.

En les filiacions dels individuus que no passin la revista s'hi posarà una nota que dirà:

«Mentres no's legalitzi la seva situació cumplint el càstic corresponent per faltar a la revista anyal o cambiar de residencia sense autorització, prestant servei a files o abonant la penyora estabierta, no se'ls hi entregarà ni el certificat de soltería, ni la llicencia absoluta, sense tenir dret a disfrutar dels beneficis de la llei del 21 d'Agost de 1896, i recollint-se-li el pase de situació». Legelitzada aquésta, se li entregarà el passe

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

amb la nota de revistat o multat o revistat prestant... mesos de servei.

Per les plasses a files dels castigats es llicenciaràn a soldats del reemplas forsós mentres duri el càstic.

Als individuus perteneixents al reemplàs de 1912 i anys successius, o siguin els compresos en la llei del servei militar obligatori, que faltin a la revista anyal o cambii de residencia sens autorització, se'ls aplicaràn multes de 25 a 250 pessetes per la primera falta; de 50 a 500, en la segona; i de 100 a 1.000 en els demés cassos, sufrint la presó subsidiaria si aleguessin insolvencia.

En les filiacions d'aquets individuus que deixin de passar la revista o cambiin de residencia sense antorització, se els hi estamparà una nota que digui:

«Mentres no abonin la multa corresponent o sufreixin la presó subsidiaria, no rebràn ni la fè de soltería, ni sa llicencia absoluta, careixent de tots els drets i beneficis que otorga la llei de recrutament vigent, reullint-se'ls-hi els passes que els hi seràn retornats un cop legalitzada sa situació, amb la nota de Revistats i multats.

Totes aquestes disposicions seràn aplicades amb gran rigor.

⁂

Antòn Catalá i Vidal

Debut i consagració

Hem estat presents en un d'aquets moments culminants i decissíus en que un home intel·ligent, senzill i estudiós fa entrega a la sancio pública dels seus trevalls, desvels i podríem dir-ne de la seva ànima, esperant el seu fallo.

En el teatre Pompeia, de Barcelona, té lloc la inauguració oficial de l' «Orfeó Pompeia», organitzat, ensenyat i dirigit per l'expert jòve En Antón Catalá, amb l'ajuda de la inteligent professora Na Rosina Vidal.

La espaiosa sala de llotges del elegant colisseu, rebossa de distingida concorrencia entre la qual hi ha lo més granat de l'aristocracia barcelonina i que al apareixer la nova entitat choral en l'escenari, esclatà en aplaudiments.

El programa del debut que ès una selecció de les obres religioses-profanes dels més celebrats mestres de fora i de casa, obté en cada una de les parts de que està composat, la més entusiàstica i expontània ovació, havent merescut els honors de la reprisse. «Els Tres Tambors», «Les Cansonetes del Rei Herodes» i «Els Fadrins de Sant Boi», en les quals ha posat música molt acertadament en Catalá

La admiració ha sigut major perque pot dir-se que amb sols tres mesos els orfeonistes han demostrat aptituts que'ls poden portar al nivell dels seus companys d'art i patria que fa temps que breguen.

Sense afectacions, amb tota llealtat i sincerament, conceptuem que la festa del 8 de desembre de 1916, ès per l'Antón Catalá la consagració de mestre.

Ja té personalitat entre els conreuadors de valúa de l'expressió més sublim de la cultura artística; i com que té imaginació creadora, fè i perseverancia, no dubtem de la seva sanció en busca del ideal anhelat.

La nostra més sincera felicitació per tan falaguer èxit.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 6

La presideix el Sr. Alcalde i hi assisteixen tots els regidors de la majoría.

Llegida i aprovada l' acta de la sessió anterior, es llegeix i s'aprova també la recaudació per Consums i arbitri de Matança corresponent al mes de Novembre, la qual puja a 3.624'21 pessetes.

Es concedeix permís a D. J. Brassó i Mainés per a efectuar obres en la seva casa n.º 13 del carrer de S. Bartomeu.

La Presidencia dona compte de que diumenge tingué lloc la inauguració de les noves aygües; acordantse posar en un marc el títul de la ploma regalada.

També exposa que la Junta de Vocals Associats aprovà els pressupostos per a l' any 1917.

Acte seguit En Sadurní fa una descripció molt pintoresca de còm està la Ribera degut a les fulles seques dels arbres, fulles que ningú cuyda de recullir, que's tornen porquería i que deixen aquell Passeig en un estat verament lamentable. Pregunta si 'ls escombriayres tenen o nó obligació de recullirles, i si ès que efectivament no la tenen, que 's disposi que 'ls peons municipals vagin a recullirles o cremarles.

Contesta En Mitjans que no ès d' extranyar lo que acaba d' exposar En Llansó, per quant lo que 's deplora ès produit per efectes de la època en que ens trovem i sobre tot per aquestes ventades últimes, doncs si avuy s'escombra demà en torna ja a estar plè. Afegeix que ell ha parlat sobre 'l particular amb l' escombriayre, deduintne que no li reporta gayre benefici el recullir les fulles, perque no 's descomposen; que se li ha promès foren recullides. I, per fi, diu que avans els mateixos veins les recullíen i cremaveu; mes enguany no han volgut ferho; amb tot, promet donar les ordres oportunes per a trèureles.

En Sadurní, agafant — com vulgarment es diu—l' assumpto, o el rave, per les fulles...seques, replica an En Mitjans dientli que, apesar de que acaba de fer un discurs de mitjhora, encare no s'han entès; que ell únicament pregunta si els escombriayres tenen o nó obligació de recullirles, i en cas de que nó que ho fassin els peons municipals. Ademés, contra lo declarat per En Mitjans, manifesta En Llansó que ell ha vist com tres veins cremaven les fulles seques.

Sobre si els escombriayres fan lo que volen, si van o nó tips, i altres qüestions similars, tornen a parlar En Mitjans, En Bosch i la Presidencia; acordantse en definitiva que 'ls peons municipals les escombrin les ditxoses fulles seques, i que les recullin amb els seus carros els escombriayres, als qua's l' Arcalde a tal efecte els donarà ordres severes. Ay!

Torno a empendre l' ús de la paraula En Llansó i denuncia que a l' Hospital negaren l'assistencia a un fill de Sitges; per lo que emplaça a la Presidencia per a que expliqui lo succeit, relatíu an el fet de referencia.

L' Arcalde li contesta dient que 'l Reglament de l' Hospital proibía lo que de bon principi es pretenía respecte a dit malalt; empró que ara an aquest ja se l' assisteix en tot lo que necessita de aquella santa casa.

Replica el Sr. Llansó dient que's tracta d' un individuu d' una familia obrera a n'a qui els metges li receptaren urgentment uns banys, i a l'Hospital van dirli que ell s' havía de pagar les medicines; i això ès lo deplorable.

L' Arcalde adverteix an En Llansó que un familiar va dirli que 'ls banys no portaven pressa i que are ja se li donen; pero afegeix que no sab si l'han enganyat.

En Llansó pregunta per què va tancàrseli la porta an aquest malalt i si l' Administrador ès prou per a negarli la entrada.

En Bosch manifesta que lo essencial de la qüestió ès la tancada de la porta a un fill de Sitges, i pregunta: ¿doncs per què 's té l' Hospital? Demana a l'Arcalde s' entrevisti amb l' Administrador de aquell establiment benèfic a fi de que aquèst li expliqui tot lo succeit, i acaba dient que per prudencia no proposa un vot de censura per a dit Administrador, doncs segons ell el mereix de sobres.

En Mitjans manifesta que la denuncia (dèu volguer dir el motíu de la denuncia) ès de molt mal efecte, fins antihumà, i es queixa de que regeixi una reglamentació tan extricta que fa que s'hagi d' esperar que la Junta ho acordi per a conseguir les admisions. Demana que 'l Reglament es modifiqui i diu que l' Administrador en aquest cas havía de passarhi per sobre (¿per incorre en responsabilitats, pod ser?), i acaba deplorant que s' hagin de lamentar aquestes coses, sobre tot tenint en compte lo ric que ès (!) i el ressò (!!) que té aquell edifici (!!!).

Respecte a si l' Alcalde ès més que 'l Administrador; si 's dèu o nó passar per sobre 'l Reglament; si mereix un vot de censura l' Administrador, i si aquèst necessita permís per a anar de viatge, disertaren llarga i destrempadament els Srs. Mitjans, Bosch, Font, Llansó i la Presidencia, sense trèureseu en definitiva res en clar.

Després En Llansó explica les necessitats que passa una familia que té tres persones malaltes i demana que l' Arcalde la visiti.

En Mitjans proposa que se la inclogui en la llista de families necessitades amb dret a l' assistencia gratuita de metge i medicines; parlantse també de la conveniencia de ferla ingressar o nó en el Sant Hospital.

I després de proposar En Llansó que de tot això l' Alcalde se n' enteri convenientment i en dongui compte al Consistori, s' aixeca la sessió, al cap de tres quarts de començada.

⁂

Dietari de la vila

DISSAPTE

Queda establert el servey públic de passatgers en automòvil, de vint assientos de cabuda, entre Vilanova i Igualada, amb parada en aquesta vila de Sitges i demés pobles del tragecte; regint les següents tarifes:

De Vilanova a Sitges, 80 cènts.; de Sitges a Ribas, 65; a Canyellas, 1'20 pessetes; a Vilafranca, 1'10; a Puigdalba, 2'90; a Sant Quintí de Mediona, 3'90; a Capellades, 4'90; a Pobla de Claramunt, 5'40 i a Igualada, 6 pessetes.

Prenent bitllet d' anada i tornada a Vilafranca costa solsament 3'70 ptes.

Com ja diguérem, l' auto té la seva parada a l' encreuament de les carreteres, a càsa de l' Antón Pagès (Percala), ont es reben encàrrecs; siguent les hores de surtida d' aquí cap a la part de Igualada, a les 7'35 del matí, i cap a la de Vilanova a les 7 del vespre.

A Igualada hi arriba a les 10'30 del matí i en surt a les 4 de la tarde.

No cal dir que desitgem moltes prosperitats a la Societat Anònima d' Auto Transports, implantadora d' aquest nou llaç de comunicació amb l' interior.

DIUMENGE

Amb motíu de la Fira es nota gran afluencia de visitants, procedents en sa major part dels pobles circonveins; omplintse tots els centres d' esbarjo.

En el teatre de la «Casa del Pueblo» 's representen el drama «La Mare Eterna» i dúes pesses còmiques.

† A les tres de la tarde reb cristiana sepultura el cadavre de la malaguayada i benvolguda joveneta Josepa Escofet Benages, que morí air als setze anys de edat i després de cruenta malaltía, durant la qual li foren administrats els Sants Sagraments.

L' enterro resulta una vera manifestació de condol: unes quaranta amigues de la difunta acompanyen amb atxa el seu cadavre; altres nenes sostenen les gasses que penjen del fèretre; a sobre d' aquèst hi ha una hermosa corona de flors naturals de la «Sociedad de Zapateros», i altra coróna ès portada per dúgues jovenetes; cloguent el seguici un nombrós acompanyament.

Testimoniem als seus afligits pares i demes familia la expressio del nostre pèsam per tan sensible perdua.

DILLUNS

Molts firayres ja pleguen les seves parades per a portarles a Gavá o a l' Arbós; queixantse amargament tots ells de la escasíssima venda.

DIMARS

A la tarda ès presentat en la Secretaría Municipal un recurs d'alçada contra l' acord pres per la Junta de Vocals Associats aprovant els pressupostos per al any vinent i desestimant les solicituts presentades contra els mateixos.

DIMECRES

En el ràpid de Madrid que creua per aquesta Estació a les 9'23 del matí passen els apreciables compatricis D. Joan Lafurga Carbonell, D. Rosendo Carbonell Rossell i D. Miquel Teixidor Jacas, que van cap a Santander per a embarcar en el trasatlántic «Infanta Isabel» en direcció a Cuba. Felís viatge!

DIJOUS

Com si no n' hi hagués prou amb el desgavell que hi há aquí baix, la pertorbació atmosfèrica que des de fa molts díes dura, s' accentúa d' una manera alarmant a les nou del vespre, amb un vent huracanat S. O[illegible]mar temporalada, un xàfec d' aygu[illegible] un fort tro, parant en sec el semicicló a un quart d'onze.

*** Entre dèu i dotze del vespre 's registren tres llargues interrupcions en la corrent elèctrica i, per consegüent, en el servey d' enllumenat públic.

Creyem inútil ferho avinent al senyor Alcalde, ja que, per lo que 's veu, tant ell com els demés regidors de la majoría es mostren més propicis a imposar nous tributs an els veins que no pas a fer cumplir el contracte a una poderosa empresa forastera com és «Fuerzas y Riegos del Ebro, S. A.»

Si fóssim mal pensats, podríem suposar que algú hi porta la quarta en el negoci; peró... ¡ca!...

DIVENDRES

Es reuneix la Junta del Sant Hospital i en ella l' Administrador del mateix—nostre bon amic D. Josep Planas Robert—es sincera de les falses imputacions que alguns regidors li feren en la sessió del divendres.

La Junta aprova en obsolut tot lo que feu l' Administrador en el cas de que 's tracta i que ès ben al revés de lo que va dirse en plè Consistori, com aixís ja ho ha comprovat l'Alcalde en les averiguacions fetes personalment, prometent que per lo tant aixís ho comunicaría als seus companys de Municipi en la sessió d' avuy.

*** Degut al temporal desencadenat a les últimes hores d' air vespre, una de les grosses palmeres de la Ribera apareix trencada en tronc; aterrada, de segur, per algún fort remolí.

Els peons municipals aquest matí se ocupaven en arrencar la soca, tornant després a plantarla.

Veurem lo que 'n resultará, doncs sembla que palmeres en iguals condicions.

*** També 'l temporal ha esbotzat els esglaons de sota les Escaletes d'aprop de La Punta.

*** Citats per l'Alcaldía es reuneixen bon nombre d' industrials i comerciants als que fa sabèrloshi que la Hisenda vol aumentar el tipo contributíu, que are ès de classe novena, a la vuytena, lo qual representa un 50 per 100 de puja.

Les alegacions en que s' intenta tal tal despropósit forèn contrarrestades pels reunits.

⁂

Noves varies

L'amic Anton Catalá Vidal, director de l'«Orfeó Pompeia», de Barcelona, està posant música a la rondalla «Els Pastorets», producció del genial i popular escriptor en Josep M.ª Folch i Torres, que s'estrenaràn en les properes festes de Nadal en el teatre Pompeia de Barcelona.

†

El dilluns prop-vinent se celebraràn en la Esglesia Parroquial, funerals en sufragi de l'ànima de la que en vida fou molt respectada senyora donya Dolors Guillaume de Milá.

Imprempta: Sant Joan, 5; Vilafranca

J. PAPIOL, sastre

té 'l gust d' anunciar a la seva distingida clientela i al públic en general haver rebut un variat assurtit de genres d' alta novetat per a la present temporada, en el seu domicili del

Carrer Nou, 12; SITGES

Tall ELEGANT : Confecció ESMERADA

La SASTRERIA TORRENS del carrer Major, 31, participa a la seva clientela i al públic en general que ha rebut un variat assurtit en trajos de llana, abrics i velluts per a la present temporada.

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Antiga tenda El Paraíso de Josep Masip

Objectes d' Escriptori, Joguines, Quincalla, Llosa, Porcellana

Parelladas, 9 : SITGES :

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Maquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A

2'50 pesetas semanales

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Las han Industriales, Domesticas, Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar reciproca.

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Augua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors

y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més bar

Especialitat en camisas á mid

SPONS

SELLOS de cautxú,

de goma i de metall

Tampons

Fetxadors

Numeradors

9, Parelladas, 9

DISPOSABE PER A LANUNCI

Disposable

VINOS de todas clases
de cosecha propia

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPACHO:

Calle de Aragón, 339, chaflán a Bailén; BARCELONA

Moscatel dulce y seco * Malvasía de Sitges superior

VINOS

Tinto * Clarete   Rosado * Vinagre

Disposable

DISPOSABLE PER A ANUNCI

Aficionats al FOOT-BALL : llegíu el gran folle

Lo que debe saber el árbitro - Lo que deben saber los jugadores - Lo que debe saber el públic

Preu, 30 céntims   **ES VEN AQUI**   **9, Parelladas,**

Diputació Barcelona Xarxa de Municipis